

Kesäkirkko

Kuvat: Antti Lankinen, Tuuli Pulkinen, Helena Kuja-Kanto ja kesäpäivien musiikkihetkien taiteilijat

(jatkoa edelliseltä sivulta)

Hengenviljelyä

Vuonna 1758 painettuja Raamattuja saatiin Sotkamoon peräti 22 kirjaa. Niistä 8 kirjaa tuli Sotkamon seurakunnalle, 6 kirjaa Kuhmon kappeliseurakunnalle ja 6 kirjaa yksityishenkilöille. Vielä arvokkaampi Raamattu saatiin seurakuntaan heti sen perustamisen jälkeen. Vuonna 1642 valmistuneen ensimmäisen suomenkielisen Raamatun painosmäärä oli 2 000. Tukholmassa painetusta Raamatusta 1 200 kirjaa saatiin Suomeen ja 800 jäi Ruotsiin. Pyrittiin siihen, että joka seurakunta saisi oman Raamatun. Vuonna 1647 perustettuun Sotkamon seurakuntaan saatiin myös oma Raamattu.

Kirkko on tehnyt järkälemäisen työn opettaessaan kansan lukemaan ja kirjoittamaan. Nyt meillä on Raamattu pilvin pimein, mutta ne pölyttyvät kirjahyllyissämme. Myös köyhäinhuolto ja terveydenhuolto oli kirkon työtä 1800-luvun puoliväliin asti ja pitkälle sen jälkeenkin. Kunnan ja seurakunnan irtaantumisesta toisistaan ei ole kovin pitkää aikaa. Se tapahtui näillä selkosilla vastata Sotkamon nykyisen, viidennen kirkon, rakentamisen jälkeen.

Sotkamon nykyinen kirkko

Sotkamon viidettä kirkkoa rakennettiin pitkään. Väliin sattuivat 1867-1868 nälkävuodet. Niiden aikana noin neljännes pitäjän väestöstä menehtyi nälkään ja tauteihin. Yli 1 400 nälkävuosina menehtynyttä vaina-

jaa lepää Sotkamon siunauskappelin lähellä nykyisellä hautausmaalla. Vainajien lukumäärässä eivät ole mukana Kuhmon kappeliseurakunnassa menehtyneet.

Kirkon rakennustyöt olivat näinä aikoina pysähdyksissä, mutta uusi uljas temppeli vihittiin käyttöön jo elokuussa vuonna 1870. Kirkko täyttää ensi vuonna 150 vuotta. Entisaikojen kirkontekijöiden taitoa voi vain ihailla. Kirkko oli valmistuttuaan todella suuri. Alttariseinä siirrettiin nykyisele paikalleen vasta 1950-luvulla. Alkuperäisessä asuunsa kirkossa oli tilaa yli 2 300 sanankuulijalle.

Kirkkoon saatiin alttaritaulu vuonna 1877, urkulehteri 1920-luvun lopulla ja urut vuonna 1928. Nykyiset Sotkamon Urkurakentajien valmistamat urut ovat vuodelta 1996. Severin Falkmanin maalaama alttaritaulu on taiteilija Lauri Välkkeen maalaamien freskojen ympäröimänä. Itse näen maalausten aiheeksi Kristuksen paluun Vuokatin vaaroille mutta maalausten on tulkittu esittävän myös Vapahtajan taivaaseen astumista. Tällöin Öljymäen rinteet ovat saaneet Vuokatin vaarojen muodot.

Perimätiedon mukaan köyhällä seurakunnalla ei ollut varaa maksaa kaikkia kirkonrakentajien saatavia. Rakentajat lukitsivat kirkon ovet siihen asti, kunnes palkkasaatavat oli suoritettu.

Talvisodan aikana kirkkoon osui kaksi pommia. Sirpalepommi vau-

Sotkamon kirkko on avoinna tiekirkkona 2.8.2019 asti arkisin ma-pe klo 11-16. Kuvassa kirkon opas Emmi Saastamoinen.

rioitti kirkkoa pahoin särkien mm. 60 ikkunaa. Palopommi jäi sen sijaan suutariksi. Ajasta aikaan varjellut, Herra on kirkkoamme, virressä sanotaan. Virressä puhutaan mieluummin ihmisten muodostamasta seurakunnasta, pyhien yhteisöstä, jonka Herra rakentaa. Meillä on oma paikkamme kirkon penkissä. Jokainen seurakuntalainen, joka tulee jumalanpalvelukseen, rakentaa omalla tulemisellaan tätä yhteisöä.

Joskus suntio päästää vierailijan kellotapuliiin. Matkalla voi ihmetellä hirsirakennustaitoa ja talvisodan ajalta säästettyä palaa konekiväärin luotisuihkun lävistämästä kirkon kattopelistä. Silloin ammuttiin kaikkea liikkuvaa ja jopa kirkkoa, joka on

pyhitetty Jumalan sanalle ja rukoukselle.

Ehtoolliselle hiljentyessään voi nostaa katseensa vanhaan ehtoolliskalkkiin ja viinikannuun, jotka ovat vuodelta 1772. Ylösnoussut Vapahtaja on sama eilen, tänään ja iankaikisesti.

Antti Lankinen

Kirjoituksessa käytetyt lähteet: Sotkamon seurakunnan 300-vuotismuisto, Kajaanin Kirjapaino Osakeyhtiö, Kajaani 1947 Sotkamon historia, Sotkamon kunta, Sotkamon seurakunta, Sotkamo-Seura, Jyväskylä 1997 Sotkamon seurakunnan Internet-sivut

Sotkamon neljännen kirkon komea viiri.

Gospelriders - tiellä taas

Varmaankin olette nähneet motoristeja, niitä yleensä tummin pukeutuneita maanteiden kulkijoita, joiden laitteet pitävät ääntä, joskus suorastaan hermoja raastavaa, joskus vain siedettävää pörinää. Useimmin mieleen tulevat varmaankin niin sanotut liivijengit, mutta heitä meistä on vain pieni osa. Sekä hyviä, että vähemmän pahoja.

Harvemmin lienette nähneet Gospelridersseja, Suomen suurimman kristillisen motoristikerhon jäseniä. Kuljemme tiellä ja välistä toreilla, nauttien yhteisestä harrasteesta uskonveljien ja siskojen kanssa ja pitäen esillä evankeliumia. Jopa Sotkamo on tullut tässä teemassa tutuksi.

Kerhomme on leimallisesti sitoutunut yleiskristillisyyteen, eli jäseniä on käytännössä kaikista kristillisistä kirkko- ja seurakunnista. Jäsenyden ehto on, että hyväksyy säännöissä mainitun kristillisyyden periaatteen, edes moottoripyörää ei ole pakko omistaa.

Kerhon täyttäessä kohta pyöreitä, eli vuonna 2020 alkaa 40. toimintavuosi, on syytä katsoa taakse päin ja hieman avata mitä kaikkea me olemme.

Kerhon perustusanat lausuttiin 1980 ja alkuaikojen perustajajäsenistä on toiminnassa edelleen mukana muutamia, tosin hieman ehkä iän

hidastamina, mutta edelleen motoristeina. Kristittyinä motoristeina. Kerhon toiminta tapahtuu pitkälti itsenäisenä aluetoimintana, sekä jokuisissa valtakunnallisissa tilaisuuksissa ja tapahtumissa. Suurin viimeaikainen yhteinen ponnistus oli vv 2012-2018 toteutettu 7xSF- evankeliointikiertue, joka vieraili vuosien aikana sadoilla kylillä ja toreille, myös Sotkamossa.

Mitä on kristillinen motorismi? Tätä meiltä kysytään usein. Kumpia olemme ensinnä kristittyjä, vaiko motoristeja? Näitä on vaikeaa erottaa toisistaan, toinen on sydämelle mieluinen harraste, toinen on Jumalalle mieluinen sydämen tila. Ne mahtuvat hyvin yhtäaikaan olemaan samoissa nahoissa. Motoristi tähyää tiellä horisonttiin, kristitty haikaa Taivaan kotiin. Kypärän laskeutessa päähän ja leukahinhan solahtaessa lukkoon, avautuu samalla varmasti maailman pienin rukoukspeli.

Kerhossamme tämä kristillisyyden näky mm siinä että osallistumme hengellisiin tapahtumiin kerhona ja että julkaisemme motoristiraamatua, tutummin Mora, jota jaetaan ilmaiseksi lähinnä motoristeille. Tähän mennessä olemme painaneet ja jakaneet yli 100 000 passelisti ajopuvun taskuun sopivaa Raamattua, jossa on koottuna UT ja Psalmit ja kristittyjen motoristien todistuksia.

Sitten se kysymys, millainen motoristi on se oikea motoristi. Meitä on monelaisia. Erään tarinan mukaan kolmenlaisia: niitä jotka ajavat pyörillä, niitä jotka ropaavat pyöriään, niitä jotka niitä ajavat ja ropaavat. Toinen sanoisi, että on kustomkuskit ja enskaheput ja loput siitä välittä.

Kokoonnumme vuosittain omaan kokoontumisajoomme, jossa tapamme ystäviä, jaamme elämää ja sen varrella sattuneita tilanteita samanmielisessä ystäväporukassa. Poikkeuksena, siinä huomattavampana, toisiin motoristikerhoihin nähden on, että tilaisuutemme ovat täysin päihtettämiä. Tänä kesänä vuorossa on kokoontua näissä teemoissa Sotkamoon Vuokatinrantaan ajalla 12.-14.7.

Timo Sund

Kaikille avoimet seurat Vuokatinrantaan lauantaina 13.7. klo 18.30.

Gospel Riders avustaa 14.7. Sotkamon kirkon messussa sunnuntaina klo 10.

Messun jälkeen paraatija Vuokatin vaaralle.

Tervetuloa näihin tilaisuuksiin!

